

Painos 8328

TOVERITAR

AMERIKAN SUOMALAISEN TYÖLÄISNAISTEN AÄNEN KANNATTAJA

ORGAN OF THE FINNISH WORKING WOMEN IN AMERICA

No. 10

Tiistaina, Maaliskuun 9 p.—Tuesday, March 9

1920—Kymmenes Vuosik.

ENSIMÄISET UHRIMME

A. J. PARTAN

W. N. REIVO

T.k. 5 p. lähtivät toverit Reivo ja Partan Portlandiin, antautuakseen siellä Yhdysvaltain viranomaisille sitä kahden vuoden vankilapalvelusta varten, mikä heille tuomittiin viime toukokuun 6 päivänä.

Taistelu oikeuslaitoksissa näiden aiheettomasti tuomittujen pelastamiseksi oli tuloksetonta. Veto-oikeus vahvisti alemman oikeuden tuomion ja Yhdysvaltain ylioikeus, jonne juttu ajottiin vedota, kieltäytyi käsittelemästä asiaa.

Presidentin armahdus olisi ainoa mikä heidät nyt voisi vapauttaa, mutta kun he eivät tiedä mitään muuta pahuutta tehneensä kuin sen, että ovat kirjottaneet ja toimineet työväenluokan etujen parantamiseksi mielipiteidensä mukaisesti, ei armon pyytämiseenkään ole syytä. Kun ei ole tehnyt rikosta, ei voi pyytää anteeksi.

Kaikkia niistä monista jutuista, mitä tässäkin maassa on jo työväenliikkeen toimitsijoita vastaan nostettu, on tämä juttu ehkä ainoa laatuaan, missä syylliseksi julistettujen ei ole voitu todistaa tehneen mitään sellaista minkä laki, jonka perusteella heidät tuomittiin, kieltäisi. Ei voitu osoittaa, että he olisivat kirjottaneet tai puhuneet seläläistä, mistä olisi voitu tuomiota langettaa. Reivon ja muiden kirjoitukset, joita todistuksiksi esitettiin, osoittivat ainoastaan sen, että he olivat toimineet yleensä sosialistisen liikkeen periaatteita ja menettelytapoja seuraten työväen pyrkimysten puolesta. Mutta tämä oli riittävä. Toverin kirjoitukset Astorian laivanrakentajain lakon aikana, jolloin Toveri oli työläisten vaatimuksesta ilmestynyt kaksikielisenä, voidakseen puolustaa työläisten asiaa englanninkielistenkin keskuudessa; Toverin kirjoitukset Suomen sisällissodan aikana ja sen jälkeen, esitettiin todistuksiksi siitä, että syytetyillä oli ollut "tarkotus" vastustaa Yhdysvaltain sotatoimenpiteitä ja

kin kirjakaupasta sitten löydettiin kirjallinen, jossa muutamalla rivillä arvosteltiin sotamiiehen toimintaa yleensä, joka oli kirjoitettu toistakymmentä vuotta

takaperin ja jonka olemassaolosta kirjakaupassa ei kummallakaan ollut mitään tietoa, siitä tuli se teknillinen syy, jolla tuomio langetettiin. Lautakunnassa, joka asiaa käsittelee, oli suuri määrä varsin huomattavia omistavan luokan jäseniä, joten heillä ei ollut pienintäkään myötätuntoa työväenluokan asiaa edustaville. Oikeudenkäynti myöskin tapahtui ajalla jolloin sotakumme oli vielä korkeimmallaan, niin että sekin vaikutti jutun käsittelyyn.

Toverit ovat siis niitä uhreja, joita taistelu omistavan ja omistamattoman luokan välillä riistää kostonhimon tähden vaatii. He saavat vankilalla maksaa sen, että työläiset niillä alueilla, missä he ovat toimineet, ovat taistelleet porvariston riistoa vastaan ja että he ovat tässä taistelussa seisoneet rohkeasti ja kunnioitettavalla tavalla työläisten puolella. He ovat ensimmäiset suomalaisen sosialistiliikkeen uhrat siinä suuressa uhrijoukossa minkä tämän maan porvaristo on viime vuosien ajalla työväenliikkeeltä vaatinut.

Sellaisina työväestö, suomalainen ja amerikalainenkin, joka tämän jutun kulkua on seurannut, heitä pitää ja tulee pitämään.

Jos porvaristo luuli, että se, julistamalla nämä miehet rikollisiksi muutti ihmisten mielipiteitä asiaan nähden, jota he ovat edustaneet, niin siinä se on pahasti pettynyt. Kukaan ei ole jutun tähden liikkeestämme luopunut, mutta satoja on sentähden suoranaisesti siihen liittynyt. Tuhannet ovat senkautta tulleet asiallemme myötätuntoiseksi ja ovatpa kymmenet, seläläisetkin, jotka omaisuus-suhteidensa vuoksi kuuluvat omistavan luokan puolelle, ilmaisseet salaisesti mielipahansa siitä että miehet "syyttömästi joutuvat kärsimään."

Tämä kävi hyvästi ilmi eilen illallakin kun heidän läksijäisikseen oli hommattu illanvietto Klubin talolle. Huolimatta siitä, että oli arki-ilta, jolloin jokaisella oli viikon työhuolet ja sadekin vaikeutti liikkumista, oli avara teatterihuone täynnä As-

torian työläisiä jotka olivat tulleet lausumaan tovereille jäähyväisensä, vakuuttamaan heille että heitä tullaan muistamaan ja ennenkaikkea, että asia, jota he edustavat on oikea ja palvelus jonka he sille ovat suorittaneet ansiokas. Tällä tavoin ajattelee työväki kaikkialla. San Franciscoista olivat toverit sähkösanomalla lähettäneet tervehdyksen tähän tilaisuuteen, joka todisti että sielläkin työväestö ajattelee heidän asiastaan samaa kuin täällä. Jos kaikki ne työlläiset, jotka tämän jutun kulkua ovat seuranneet, olisivat olleet tilaisuudessa osottamaan mieltään, olisivat he sanoneet samoin. Työväenliikettä ei sortotoimenpiteillä, vankilalla, vainomisella ja kidutuksella pysäytetty. Äärimmäinen sorto voi sen kulkua hetkeksi laimentaa. Mutta vain hetkeksi. Suomen ja monien muiden Euroopan maiden työväenliikkeen kokemukset todistavat, ettei verisin teurastuskaan, kokonaisten kaupunkien ja kyläin työläisten alasniittäminen murhakoneilla, voi pysäyttää sen liikkeen kulkua, jolle historia, taloudellisen kehityksen välttämättömänä seurauksena, on uuden yhteiskuntajärjestyksen luomisen määrännyt.

Lapsuus ja omaisuus

Me olemme usein vakuuttaneet, että rikoksista suurin ja synneistä saastaisin on se kunnioituksen puute mitä me tunneimme kapitalistien omaisuuden pyhiä laitoksia ja siitä johtuvia saavutuksia kohtaan. Marx havaitsi kerran, että Englannin valtiokirkko paheksui paljon enemmän hyökkäystä sen sisäntulojen kolmekymmenettä yhdeksättä osaa kohtaan kuin sen kolmea kolmeosaa yhdeksättä opinkappaleita kohtaan.

Tämä kapitalistien etuoikeuksien vallan tukeminen kaikella lain voimalla, "aiveellisuuden" pyhimyksellä ja "yleisen mielipiteen" kunnioituksella on erikoisesti silmään pistävä juuri nyt kun kapitalismin perusteet ovat kautta mailman arvostelun alaisena. Kuten katuportto tahtoo vältyä lääkärin tarkastuksesta, samoin kapitalistinen hallintojärjestelmä aivan vastomaisesti tahtoo säilyä todellisen luonteensa paljasiukaelta. Näiden pyhien laitosten arvostelijoille langetetaan raskaita sakkoja, jotka verrattuna muihin rikoksiin, osoittavat, missä arvossa näitä laitoksia pidetään.

Otetaan esim. äskettäin 30 päiväksi pakkotyöväenluokan tuomitun osakekeinoittelijan juttu. Hän oli keski-ikäinen mies, suuren teollisuuscorporationin presidentti, kuului huomattuun osakekeinoittelufirmaan, häntä syytettiin "7-vuotiaan tyttösen moraalin turmelemisesta." Eräs entinen kuvernööri ja muutamat "huomatut henkilöt" ovat vakuuttaneet uskovan, että tämä osakekeinoittelija on viaton rikokseen, josta häntä syytettiin. Todistukset ovat kuitenkin aivan kumoamattomasti syytetyä vastaan. Sanottiin myöskin, että tämä on laatuun toinen samanlainen rikos. Ja tämä olento tuomitaan kolmeksi kymmeneksi päiväksi pakkotyöväenluokan!

Viattoman lapsukaisen turmelemisen pidetään näin vähäisestä merki-

Narrin filosofiaa

Kirj. H. E. H.
(Suomennos.)

Kapitalismi, ja se minkä me tunnemme nimellä laki, ovat erottamatomat. Yhdessä ne tulevat häviämään. Ne molemmat puhuvat samanlaisilla aseilla. Mitä kapitalismi tahtoo, sitä lakikin tahtoo. Mitä kapitalismi ei hyväksy, sen laki tuomitsee.

Narri on lainkuuliainen, mutta hän on myöskin lain pilkkaaja. Hän noudattaa lakia, mutta ainoastaan siksi, että hän voisi olla vapaudessa. Tämä ei suinkaan tarkoita, että narriaisuus ja anarkia ovat yhtäläiset. Tämä ei tarkoita, että kun lakia ei enää ole olemassa, jokainen saa tehdä mitä hän tahtoo välittämättä naapurinsa mukavuudesta, tai että yksilöiden oikeuksia ei rajoteta tai puolusteta, tai että kaikki perusteet ihmisten välisten suhteiden järjestämiseksi hyljättäisiin.

Kaikkien Narrien Yliopistossa meitä on opetettu erottamaan kapitalismin laki ja kansan tahto toisistaan. Toinen niistä tulkitsee tyrannin määräyksiä, toinen julistaa vapauden neuvostoja.

Muistan kysyneeni kerran mestari narrielta, kun ensi kerran kuulin tällaisista mielipiteistä, että "Eikö sitten tule olemaan lainkaan lakia kun kansa pääsee oikeuksiinsa?"

Hän hymyili ja hieno hämmästyksenään kysymyksen johdosta, sanoi: "Ei tule olemaan mitään lakia, sillä lain juuret ovat pelossa. Tulee olemaan ihmisten keskinäinen ymmärrys, joka kukkii rakkauden maaperässä."

En käsittänyt silloin mitä hänen sanansa tarkoittivat, kuten muemokkaan ei käsitä siemenen merkitystä minkä puutarhuri siihen kylvää, kunnes eräänä päivänä kasvin terälehdet pistävät päänsä esiin maanpövestä ja osoittavat selvään olemassaolonsa tarkotukseen.

Minun suhteeni tapahtui samalla tavalla. On kuitenkin tarpeetonta kertoa tapausta mikä paljasti minulle mestarin arvotukaeillisen lauseen. Riittää kun sanon, että nykyään nautin sellaisen yhteiskuntajärjestelmän tutkielusta, missä laki on ainoastaan muunioitunut hirviö, muinaisuuden esine.

Viime viikolla istuin rikosoikeudessa. Siellä ollessani sain sen vaikut-

(jatkoa kolmannella sivulla)

tyksestä verrattuna "rikokseen", että arvostelee kapitalistisia omaisuuslaitoksia ja yleensä kapitalistista hallintojärjestelmää. Vankiloihin on sulottuna miehiä suorittamaan pitkiä vankeusrangaistuksia tällaisen arvostelun sekä äskeisen mailman sodan arvostelun tähden. Se erotus mikä 30 päivän vankeusrangaistuksella siitä kun turmelee lapsukaisen ja niiden monivuotisten vankeusrangaistusten välillä, joita useille miehille ja naisille on langetettu heidän poliittisten mielipiteidensä takia, on se erotus, mitä tunnetaan kapitalistista omaisuutta kohtaan toisalta ja lapsuutta kohtaan toisalta. Siinä on huomattavan suuri erotus, se on totta, vaan ei kuitenkaan vähääkään liioiteltu. Se on tyypillinen ilmiö "aiveellisuudesta" ja "laista" mikä valitsee hajoamistilassaan olevan näiden hallintojärjestelmän viimeisinä aikoina. — New York Call.